

ΟΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΕΣ ΤΟΥ ΒΛΑΧΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ (1)

**Γράφει ο
Τσιαμihτρος
Γιάννης
εκπ/κός-
χοροδιδάσκαλος**

Στο σημερινό μας σημείωμα θα μιλήσουμε για τους 'διαχειριστές του Βλάχικου Ζητήματος. Ωστόσο επαναλαμβάνουμε για πολλοστή φο-

ρά ότι κανείς δεν έχει το μονοπώλιο να έχει το αλάθητο για το θέμα αυτό. Ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή: Μέχρι τα μέσα του 19ου αιώνα (1850) ουδείς μιλούσε για Βλάχους, οι ίδιοι μάλιστα δεν προβληματιζόντουσαν για την ιστορική τους παρουσία και θεωρούσαν αυτονόητο ότι ήταν Έλληνες. Η λέξη Βλάχος, ακόμα από τα μεσαιωνικά χρόνια, μας παρέπεμπε σε κατηγορία κτηνοτρόφων και μάλιστα το όνομα Βλάχος δίνονταν αδιακρίτως σε βλαχόφωνους και μη.

Οι πρώτοι αυτόκλητοι, που ανέλαβαν να υποστηρίξουν τα δικαια των Βλάχων ήταν οι οπαδοί της Ρουμανικής προπαγάνδας, οι οποίοι και αποτέλεσαν την αφετηρία της παρακμής του βλάχικου στοιχείου και της βλάχικης γλώσσας.

Δυο διανοούμενοι Ρουμάνοι, οι Bolintineanu και Radulescu επισκέπτονται την Μακεδονία, ως απόστολοι του νεοφώτιστου ρουμανικού έθνους και 'ανακαλύπτουν' δήθεν τυχαία 'όμαιμους' και 'ομόγλωσσους' αδελφούς, που αλύτρωτοι ζούσαν στον ελληνικό χώρο. Επιστρέφουν στην Ρουμανία και με άρθρα, σωματεία, κομιτάτα και χρηματοδοτήσεις από το

Ρουμανικό Κράτος συντελούν σε αυτό που έχουμε γράψει επανειλημμένα, την Ρουμανική προπαγάνδα (Ρουμανικά σχολεία, εκκλησίες, λατινικό αλφάβητο κλπ).

Παρά το γεγονός ότι το Ρουμανικό κράτος παίρνει πρωτοβουλίες και χρηματοδοτεί την κίνηση και προσχωρεί μια μερίδα Ρουμάνων και Βλάχων για οικονομικούς λόγους, η πλειοψηφία των Βλάχων περισσότερο 'αντιδρά έντονα και σε δεύτερο βαθμό το ίδιο το ελληνικό τότε κράτος. Η κίνηση δεν φαίνεται να συνετίζεται και εξακολουθεί το διασπαστικό της έργο παρακινουμένη από ποικίλα κίνητρα.

Στο παιχνίδι μπαίνει επίσης και το ίδιο το Ρουμανικό κράτος, όταν κρίνει ότι μέσα στη δίνη του Ανατολικού Ζητήματος η περίπτωση των Βλάχων μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως σημείο τριβής και εκβιασμού για διάφορα θέματα στον Βαλκανικό χώρο.

Και όλα αυτά εξαιτίας των 'διαχειριστών' του βλάχικου ζητήματος με ακρογωνιαίο λίθο επί ελληνικού χώρου, τότε, του περιβόητου και φιλοχρήματου, ικανότατου ακτιβιστή, του Μαργαρίτη, ο οποίος αποσύρθηκε από την ίδια την ρουμανική κυβέρνηση, όταν αυτή αντιλήφθηκε το διπλό του παιχνίδι, που αυτός έπαιζε με τους Λαζαριστές (καθολικούς) των Μπιτολίων (Μοναστήρι).

Ωστόσο, η Ρουμανική προπαγάνδα υπήρξε το πρώτο πλήγμα, που διέσπασε τον ιστό της συνοχής του βλάχικου στοιχείου με τεράστιες συνέπειες, τόσο στην συναισθηματική τους ισορροπία, όσο και στην γενικότερη ζωή τους, με αντιπαλότητες (οικογενειών, κοινοτήτων), συνέπειες, που ακόμα μέχρι τις ημέρες μας, όσο και αν φαίνεται παράξενο, εξακολουθούν να

υπάρχουν.

Μετά την ρουμανική προπαγάνδα η σκυτάλη περνάει στους ντόπιους διαχειριστές, τους διάφορους αυτόκλητους διαχειριστές, 'υπερπατριώτες', 'εθνοκάπηλους' και εκμεταλλευτές των εθνικών ζητημάτων κάτω από την σημαία της εθνοφροσύνης. Το προφίλ τους διαγράφεται ως εξής: Δεν εκπροσωπούν την επίσημη ελληνική πολιτεία και οι περισσότεροι δεν είναι Βλάχοι. Δεν τους επέλεξε κανένας φορέας ή συλλογικό όργανο. Δεν γνωρίζουν επακριβώς την ιστορία και την διαδρομή των Βλάχων, ούτε έχουν γλωσσολογικές γνώσεις, ούτε ιστορικές ανάλογες, που να δικαιολογούν την ενασχόληση τους με τα ζητήματα αυτά.

Με λίγα λόγια, έχοντας ως όπλα την ύψωση της φωνής, τον 'εθνικό παλμό' και κινδυνολογία και ως σκοπό τα προσωπικά τους οφέλη, χωρίς να αντιμετωπίζουν την κατάσταση με σωστή επιστημονική τεκμηρίωση, βλάπτουν τους ίδιους τους Βλάχους αλλά και την ελληνική πολιτεία.

(συνεχίζεται)

Συνάντηση Φιλοζωικών Ομοσπονδιών

Πραγματοποιήθηκε στις 12 Ιουλίου συνάντηση 3 Φιλοζωικών Ομοσπονδιών με τον υφυπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης κ. Δριβελέγκα, στην οποία παρέστη και ο Υπουργός κ. Σκανδαλίδης. Οι εκπρόσωποι